

Н.І. Єсінова, канд. техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

Н.А. Сабецька, студ. (*ХДУХТ, Харків*)

ПРОБЛЕМА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ

Зростання нерівності доходів – проблема актуальна для світової економіки, в першу чергу, для країн, що розвиваються.

Скорочення промислового виробництва в Україні у вересні склало 7% по відношенню до такого ж минулорічного періоду. Темпи падіння в металургії скоротилися. Постраждали і інші системні галузі, такі як: машинобудування, хімічна промисловість, харчова промисловість.

Серед основних причин падіння української економіки – різке падіння попиту на зовнішніх ринках і колапс банківського кредитування, що паралізує оборотні кошти підприємств.

Якщо взяти до уваги стан європейської економіки і охолодження зовнішніх ринків, ситуація в середньостроковій перспективі не покращиться.

Всі ці проблеми підштовхують вітчизняних бізнесменів до мінімізації витрат.

Тим не менш, офіційні цифри безробіття це лише слабе відображення реальних проблем у сфері зайнятості. Багато підприємств, як і під час попередньої економічної кризи, працюють за схемою часткової, неповної зайнятості. Плюс держава не вважає фактично безробітних жителів сільської місцевості офіційно.

Як наслідок кризових явищ набір персоналу у більшості українських компаній заморожений. При цьому, 44% незайнятих на ринку праці України це молоді люди віком до 35 років.

Здавалося б парадокс – більшість вакансій якраз роблять акцент саме на такому віці. Це відбувається в силу того, що суттєвою проблемою є невідповідність попиту на працівників і їх пропозицію в професійно-кваліфікаційному аспекті.

Також підбір співробітників і комплектацію вакансій ускладнюють завищені вимоги роботодавців до професійної підготовки здобувачів і їх досвіду роботи з одного боку, і пропонуваній роботодавцями низький рівень оплати праці для висококваліфікованих претендентів.

У вирішення цієї фундаментальної проблеми ринку праці України уряд і роботодавці покладають на введення профстандартів, які відмінно зарекомендували себе в країнах з розвинутою ринковою економікою.

Серед тих, хто має робоче місце, багато налаштовані на пошук альтернативних пропозицій.

Мінімальна заробітна плата 2015 не включає в себе компенсаційні та заохочувальні виплати, надбавки, доплати, які оподатковуються прибутковим податком.

Розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб у 2015 році буде дорівнювати розміру мінімальної заробітної плати, як втім, і в попередні роки.

Проблема нерівності дійсно сьогодні гостро постала в Україні, але, на жаль, вона недооцінена владою і часто випадає з поля зору політиків. Нерівність доходів і багатства може досягати величезних масштабів і тоді воно створює загрозу для політичної і економічної стабільності в країні. Тому практично всі розвинуті країни світу постійно реалізують заходи по скороченню такої нерівності

Якщо ж говорити про реальну заробітну плату, то вона скорочується через зростання цін і знецінення національної грошової одиниці та девальвацію і інфляцію.

Актуальним та дискусійним для України залишається питання правильності та ефективності розподілу податкового навантаження між доходами, отриманими від праці, капіталу і споживання. Саме податок з доходів фізичних осіб сучасними дослідниками розглядається як містить елементи податку на працю та елементи податку на капітал.

Стабільне підвищення рівня оплати праці, незважаючи на неминуче зростання цін, повинно забезпечувати збільшення реальних доходів населення і на цій основі – підвищення рівня життя населення. В ринковій економіці держава виконує ряд функцій, однією з яких є забезпечення справедливості, а серед завдань економічної політики держави – досягнення справедливого розподілу доходів та економічної справедливості. Державне регулювання доходів населення – дуже важливий напрямок соціально-економічної політики, воно має охоплювати всі верстви населення, сприяти зростанню реальних доходів. Для вирішення цієї проблеми необхідна повна зайнятість населення та підвищення заробітної плати вище прожиткового мінімуму що дасть населенню гарантію на стабільність. Але основна увага повинна звертатися не тільки на ліквідацію безробіття, але і на створення ефективної соціальної політики.